

ת"פ (קרית גת) 1067-01-23 - מדינת ישראל נ' יוסף אבו

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 1067-01-23 מדינת ישראל נ' אבו

לפני כבוד השופט רפאל ימיני

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל

נגד

הנאשם
יוסף אבו ע"י ב"כ עוה"ד
אביחי חג'בי

גזר דין

א. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של תיווך לסחר, עבירה לפי סעיפים 13 + 14 + 19 א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973 (להלן-הפקודה).

ב. על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 06.12.21 בסמוך לשעה 15:15, יצר סוכן משטרת סמוי קשר עם יוזר "סבא חביב" לצורך רכישת סמים וסוכם כי יסופק לו סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 5 גרם תמורת 300 ₪.

ג. בשעה 15:49 הנאשם התקשר ממכשירו הנייד- לסוכן ואמר שהוא השליח ושהוא מגיע לקיבוץ ברור חיל, כדי לביא את הסם.

ד. בשעה 16:05 הגיע לאותו מקום הנאשם ופגש בסוכן המשטרה. הוא הוציא מתא המטען שקית לבנה ומסרה לו. הסוכן המשטרה פתח אותה והבחין בפרחי קנאביס. הנאשם וידא עמו את פרטי העסקה וקיבל ממנו את הכסף ועזב את המקום.

ה. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו המאשימה תטען לכל היותר ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות ואילו ההגנה תטען באופן פתוח לאחר שליחת הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר לעונש.

תסקירי שירות המבחן

א. בעניינו של הנאשם ניתנו 3 תסקירים. בתסקיר הראשון, שניתן ביום 21/05/24, בו תוארו בהרחבה נסיבות חייו של הנאשם, שמפאת צנעת הפרט לא יפורטו. בקצירת האומר, מדובר בנאשם כבן 23, שעובד כשכיר בתחום המכירות ומתגורר עם אשתו בחריש. לאור קשיים לימודיים שבשלהם לא סיים

עמוד 1

מסגרת לימודית מלאה ולא הוציא תעודת בגרות. בשל אלה ובשל בעיות התנהגותיות שולב במסגרות חוץ ביתיות שגם מהן נשר בשל קשיי הסתגלות.

ב. מציאות זו הובילה אותו להתחבר לחברה שולית ולהתערות בה, לצרוך סמים ולהסתבך בפלילים. לא גויס לצבא ועבד במסגרות תעסוקתיות שונות. בעברו הרשעה אחת מתחום האלימות. ביחס לביצוע העבירה, הנאשם שלל עיסוק בסחר בסמים ומסר כי בעבירה זו מדובר בהיענות חד פעמית לחבר להעביר את המשלוח תמורת כסף קל שקיווה להשיג מכך. שירות המבחן ביקש דחייה בשל ההתרשמות כי קיימת נזקקות טיפולית ורצון של הנאשם לקחת חלק בטיפול בתחום ההתמכרויות על מנת לבחון את דפוסיו ההתמכרוטיים. לנוכח הבנתם כי לצד גורמי הסיכון הקיימים להישנות עבירות דומות, קיים סיכוי כי תוכנית טיפולית תסייע לו לרכוש כלים להתמודדות, על כן, התבקשה דחייה לנסות לשלב את הנאשם בהליך טיפולי.

ג. בתסקיר השני, שניתן ביום 30/09/24, נאמר שהנאשם אומנם נמצא כמתאים לשילוב ביחידה להתמכרויות אולם בשל רשימות המתנה ארוכות התבקשה דחייה נוספת.

ד. בתסקיר האחרון, שניתן ביום 27/02/25 נסקרה התקדמותו של הנאשם בטיפול ומחויבותו לכך. צוין כי ניכר שהנאשם עושה עם עצמו עבודה כדי לרכוש כלים מתאימים להתמודדויות, מסר שתנים נקיים תקופה ארוכה ואף גילה יכולות גבוהות להתבוננות רגשית מעמיקה. לאור

קבלת האחריות המלאה, הימנעות מעבירות נוספות ומאמצים הטיפוליים, בא שירות המבחן בהמלצה לענישה שיקומית של מאסר מותנה, צו לשל"צ בהיקף של 120 שעות.

טענות הצדדים

ה. ב"כ המאשימה טענה כי מדובר בנאשם יליד 2001 שלחובתו הרשעה פלילית בעבירת אלימות. לטענתה לנאשם היה חלק מרכזי בתיווך הסם ובהספקתו למרות שלא הוא זה שסיפק בפועל. לטענתה עבירות הסמים פוגעות בערכיים חברתיים שנועדו להגן על שלומו ובריאותו של הציבור, כאשר הסוחר או המתווך הם חוליה מרכזית בשרשרת הפצת הסם.

ו. לדבריה הנאשם החל להשתלב בהליך טיפולי ורק לאחרונה שולב בקבוצה טיפולית. להבנתה הנאשם נמצא בראשיתו של טיפול ותהליך של היכרות ובניית אמון בלבד ולא כמי שסיים אותו. משכך, לא הייתה המאשימה שותפה להמלצת שירות המבחן להסתפק בשל"צ, אלא סברה כי יש לבכר את שיקולי הרתעת היחיד והרבים. לטעמה ההסתכלות רק על נסיבותיו של הנאשם ושיקומו של הנאשם אינם חזות הכל, ביחוד שלא ניתן לומר כי הנאשם אכן שוקם, אלא כאמור, הוא לכל היותר נמצא בתחילת תהליך השיקום.

ז. לסיכום, סברה כי המתחם הראוי הוא צריך לנוע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל והעונש שצריך להטיל עליו במסגרת ההסדר הוא 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. וכן ענישה נלוות. הפנתה לפסיקה תומכת.

ח. מנגד, ב"כ הנאשם טען שיש לקבל את המלצת שירות המבחן, שכן לשיטתו מידת הפגיעה בערכים המוגנים לא הייתה גבוהה, גם בשל כמות הסם, גם בשל כך שלא מדובר בסוחר קלאסי אלא רק במתווך שסייע בתיווך לביצוע העבירה וגם בשל העובדה כי המכירה הייתה לשוטר סמוי, שלדברי ב"כ הנאשם, בד"כ מתבצעות אחר כך עוד כמה מכירות, מה שלא היה במקרה דנן אלא מכירה בודדת. כמו-כן, טען שמדובר בסמים מהסוג הקל ולא בסמים קשים.

ט. באשר לתסקירי שירות המבחן, טען מדובר בתסקירים חיוביים, לדבריו מאז החל את הטיפול בשירות המבחן הוא מוסר שתנים בצורה מסודרת תקופה של כשנה. השילוב המאוחר בקבוצה הפרטנית, לא היה באשמתו אלא בשל עומסים ובתורים הקיימים.

י. כמו כן טען כי נסיבות חייו הקשות של הנאשם, כולל הוצאתו מביתו והשמתו במסגרות חוץ-ביתיות הביאהו להשתמש בסמים כבר מגיל צעיר. בעת ביצוע העבירה היה הנאשם כבן 20. היום בעת גזירת העונש השתנה המצב. הנאשם כבן 23 התחתן ואף נולדה לו בת, הוא עבר ממקום מגוריו לעיר אחרת כדי לעזור את החברה השולית עימה התחבר, כך שהשינוי בחייו הביא גם לשינוי ולרצון לעלות על דרך אחרת. לדבריו, השתת עונש של מאסר, גם אם בעבודות שירות, יכולה להביא לרגרסיה.

יא. הפנה לפסיקה תומכת, המצביעה על ענישה אחרת מזו שהצביעה עליה המאשימה. כך שלדבריו המתחם ההולם צריך להתחיל מעבודות של"צ ועד לכל היותר ל-9 חודשי מאסר בפועל, אולם, יש לציין כי פסיקה זו, לטעמי, איננה משקפת נכונה את שנפסק בעבר היותר קרוב. כמו כן הפנה לפסיקה שקבעה כי השיקום לא חייב להיות מוכח ורק בסיומו ניתן להתחשב בו אלא גם אם מדובר בתחילת הדרך אך ניתן לצפות כי הנאשם יתמיד בשיקומו.

יב. הנאשם עצמו ביקש לומר כי הוא מביע חרטה על מעשיו. אמר שהיום הוא נמצא במקום אחר בחייו, הן מהבחינה הגאוגרפית והן מבחינה עצמית. פתח עסק למסגרות, התחתן ומשתדל להתקדם ולעשות כמיטב יכולתו

דין ומסקנות

יג. על פי תיקון 113 לחוק, בבוא בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם, בשלב הראשון עליו לקבוע את מתחם העונש ההולם. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק, המתחם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. בשלב השני, על בית המשפט לשקול שיקולים ונסיבות שאינם חלק מביצוע העבירה.

יד. נתתי דעתי לאופי העבירה ולחומרתה. הערכים החברתיים עליהם ביקש המחוקק להגן הם שמירה על שלום ובריאות הציבור וההגנה מפני הנזקים החברתיים, הישירים והעקיפים אשר נגרמים כתוצאה מהשימוש בסמים עצמם ומהעבריינות הנלווית לכך לרבות ההגנה על בטחונו האישי של הציבור ורכושו(ע"פ 1274/21 אסמעא עווד נ' מדינת ישראל (6.10.2016)).

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

עמוד 3

טו. נסיבות ביצוע העבירה, מעידות על סחר במובן הקלאסי. הקונה, יצר קשר עם המוכר ביוזר "סבא חביב", מדובר במכירה בעלת גוון עסקי יותר מאשר פרטי. שכן, אין כל היכרות בין המוכר לקונה, שבמקרה זה היה שוטר סמוי, ובמהלכה החליפו מוצר (סמים) תמורת כסף. ממילא, אין המדובר בסחר בנסיבות חברתיות שנתפש בפסיקה כקל יותר.

מדיניות הענישה

טז. מדובר בעבירת סחר בסם מסוכן מסוג קנבוס, שחומרתו פחותה בהשוואה לסוגי סמים הסינטטיים, כגון הרואין או קוקאין, שאלה נחשבים לסמים קשים במיוחד לנוכח השפעותיהם על גוף האדם ולנוכח הפוטנציאל ההתמכרותי. אמנם, מקובל שמדיניות הענישה שנקטת כלפי עבירות הסמים מסוג קנביס, היא קלה יותר מזו הנוהגת כלפי הסמים הקשים יותר, אך עדיין מדובר במדיניות ענישה ממשית והרתעתית כלפי מפצי הסם. אפנה לנאמר בע"פ 2596/18 זנזורי נ' מדינת ישראל (12.8.2018):

"סחר בסמים הוא סחר בסמים. ידע כל מי שמהרהר בדרכים לעשיית כסף קל, כי מדיניות הענישה לא השתנתה ובית המשפט רואה בחומרה עבירות של סחר והפצה של סמים מסוכנים, גם סמים 'קלים', תוך הטלת ענישה משמעותית ומרתיעה. צרכנים ומשתמשים - ראו הוזהרתם".

יז. מדיניות הענישה הנוהגת במקרי סחר בסם מסוג קנבוס קבעה מתחם שגבולו התחתון מתחיל במספר מצומצם של חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות בעוד שגבולו העליון של המתחם משתנה. מקובל לקבוע את הגבול העליון, כשמדובר בעסקה אחת עד ל-12 חודשי מאסר בפועל. יחד עם זאת, מטבע הדברים כשמכניסים למשוואה מרכיבים נוספים המשתנים ממקרה למקרה תיתכן קשת רחבה יותר של מספר חודשי מאסר בגבול העליון של המתחם. אפנה לרע"פ 957/22 לירן חבושה נ' מדינת ישראל (08.02.2022); רע"פ 174/21 סויסה נ' מדינת ישראל (25.2.2021); רע"פ 3059/21 בר ימין נ' מדינת ישראל (05.05.2021); רע"פ 678/21 גיל יהודה נ' מדינת ישראל (09.02.2021); רע"פ 6299/20 חן נ' מדינת ישראל (4.2.2021); לעפ"ג (מחוזי - ב"ש) אלהואשלה נ' מדינת ישראל (10.07.2019); ת"פ (שלום ת"א) 59912-07-22 מדינת ישראל נ' דימטרי קוזנצוב (03.06.2025); ת"פ (שלום נתניה) 39248-11-21 מדינת ישראל נ' עדיאל יאדגר (26.05.2025); ת"פ (ב"ש) 15191-02-24 מדינת ישראל נ' מרדכי שריקי (19.05.2025); ת"פ (שלום ת"א) 20884-05-22 מדינת ישראל נ' ספיר כחלון (07.05.2025); ת"פ (שלום ת"א) 15315-06-23 מדינת ישראל נ' מנצור (29.01.2025); ת"פ (שלום ת"א) 56850-03-21 מדינת ישראל נ' ניסימוב (06.12.2023).

העונש ההולם

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

יח. כאמור, בגזירת העונש יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40א

לחוק. במסגרת זו, נתתי דעתי לכך, שהנאשם הודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה ובכך חסך זמן שיפוטי. כמו כן, חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות. עברו הלא מכביד והעובדה כי לא ביצע עבירות נוספות מאז ולמעשה זהו רישומו היחיד. כמו גם מסירת שתנים תקופה לא קצרה המעידה כי אכן הנאשם אינו משתמש בסמים.

יט. כאמור לעיל, הנאשם נשלח לשירות המבחן על מנת לבחון את האפשרויות הטיפוליות בעניינו. ניתן לומר שהנאשם נמצא בעיצומו של תהליך טיפולי בו הצליח לבחון את הכשלים שבדרך התנהלותו עד היום. ביטא מוטיבציה גבוהה לשינוי ואף מיישם אותה הלכה למעשה בטיפול הקבוצתי והפרטני בו הוא נמצא, לצד שמירה על יציבות תעסוקתית שמהווה עבורו עוגן להתנהלות נורמטיבית ומאפשר לו לסגור את חובותיו הכלכליים ולעמוד על רגליו.

כ. אכן, יש אמת בטענתה של ב"כ מאשימה לכך, שלא ניתן לומר כי הנאשם השתקם באופן מלא, לצד זה שאין חולק כי הוא בקשר עם שירות המבחן וממשיך את התהליך בו הוא מצוי. ולכן עולה השאלה, האם בגלל שעדיין לא השלים את התהליך, יש לנקוט עימו במידת הדין ולא לראות את כבדת הדרך שעשה, או שמא כהמלצת שירות המבחן, יש לנקוט עימו לפני משורת הדין, כדי לחזק אצלו את הכוחות החיוביים שאסף ולאפשר לו להשלים את התהליך באופן מלא. העתירות לבקשה העונשית שהציעה ב"כ המאשימה משמעותה איבוד מקום העבודה וככל הנראה רגרסיה ביציבות התעסוקתית-כלכלית של הנאשם, שסופה מי ישרנו.

כא. יתר על כן, הסדר הטיעון בין הצדדים שקבע כרפ עליון 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, צובע את הענישה כלפי הנאשם באור אחר, מקל יותר, מאשר המתחמים המקובלים דלעיל. שכן כאמור, המתחמים דלעיל, המבקשים להחמיר בעבירות שכאלה, מעדיפים את שיקול הרתעת הרבים והיחיד.

כב. לשונו הברורה של סעיף 40ד(א) לחוק מורה כי אין צורך לסיים הליכי שיקום כדי לבכר את שיקול השיקום על פני שאר שיקולי הענישה, אלא די אם יש סיכוי ממש לכך:

40ד. (א) קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו,...
(ההדגשה אינה במקור- ר.י.)

כג. ביהמ"ש בע"פ 1026/24 מדינת ישראל נ' פלוני (09.03.2025) שקיבל את ערעור המדינה והחמיר עם המשיב בשל החומרה היתרה שהייתה למעשיו, שלכך רלוונטי סעיף 40ד(ב) לחוק, קבע בעניין השיקום באופן כללי כדלקמן:

נקודת המוצא לדין בערעור דנן, הינה כי הדין מקנה לשיקולי השיקום חשיבות רבה, וכפי שכבר נפסק בעבר, מטרת ההתחשבות בשיקולי שיקום אינה מתמצית

ברצון להטיב עם מבצע העבירה או עם סביבתו הקרובה, אלא מדובר באינטרס ציבורי ראשון במעלה, בהשתלבותו של מבצע העבירה בחברה לאחר שחזר לדרך הישר ... על מנת לממש אינטרס זה, העניק המחוקק לבית המשפט את הסמכות לחרוג לקולה ממתחם הענישה ההולמת, בנסיבות בהן ניכר כי: "הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם" (סעיף 40ד(א) לחוק העונשין).

עוד נקבע כי בית המשפט יעשה שימוש בסמכות המוקנית לו לסטות ממתחם הענישה ההולם, מטעמי שיקום, מכוח סעיף 40ד(א) לחוק, במשורה, ורק במקרים בהם נמצא, בין היתר, כי ההליך הטיפולי אותו עובר הנאשם מביא לשינוי יסודי בהתנהלותו במישורים השונים של חייו, ובפרט בדרכי החשיבה המעוותות אשר הביאוהו לבצע את העבירות שביצע (ראו: ע"פ 6692/23 זלקוב נ' מדינת ישראל, פסקה 23 לפסק דינו של השופט י' אלרון [נבו] (21.7.2024) (להלן: עניין זלקוב); ע"פ 1229/19 סלומינסקי נ' מדינת ישראל, פסקה 13 לפסק דינה של השופטת י' וילנר [נבו] (1.7.2019); "...

כד.אין ספק, כי בעניינו של הנאשם, כאמור בתסקיר שירות המבחן, הנאשם אכן עשה שינוי חשיבתי ממשי, ניכר כי שינה את אורח חייו ועצם העתקת מקום מגוריו כדי להתרחק החברה השולית שבשלה נגרר לביצוע העבירות, מוכיחה כי השיקום שבעניינו של המשיב הוא לא מהפה ולחוץ אלא מהווה שינוי יסודי ומשמעותי ועל כן, לטעמי נמנה הוא על המקרים בהם ניתן לסטות מהמתחם שנקבע בשל שיקולי השיקום.

סוף דבר

כה. סבורני כי יש להטיל על הנאשם ענישה בעלת אופי שיקומי וברוח המלצת שירות המבחן. יחד עם זאת, מכיון שהעבירה בה הורשע הנאשם הינה עבירה חמורה ועל מנת להבהיר כי אין להקל ראש בכך ולהדגיש, גם אצל הנאשם, את הנזק שנגרם מעבירה זו לחברה, מצאתי להוסיף על שעות השל"צ שהומלצו.

כו. לפיכך מטיל הנאשם את העונשים הבאים:

1. 4 חודשי מאסר וזאת על תנאי שלא יעבור על העבירה בה הורשע במשך 3 שנים מהיום.
2. מטיל צו של"צ בהיקף של 220 שעות, בהתאם לתוכנית שתגובש על ידי שירות המבחן בתוך 30 יום מהיום. שירות המבחן יביא את התוכנית האמורה לאישור בית המשפט.
3. מעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה מהיום.

הנאשם מוזהר כי אם לא יבצע את השל"צ או לא יעמוד בצו המבחן כנדרש, ניתן יהיה

להפקיעם ולשוב ולגזור את דינו מחדש.

4. קנס בסך 1,500 ₪, שישולם ב-5 תשלומים שווים החל מיום 15.08.25 ובכל 15 לחודש שלאחריו. על הנאשם לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il; מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000; במזומן בכל סניף של בנק הדואר.

5. הנאשם יצהיר בהתאם לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), התש"ף-2019, על התחייבות כספית שלא לעבור על העבירה בה הורשע. ההתחייבות תהא לתקופה של שנתיים מהיום ובסך של 2,000 ₪.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי כדין תוך 45 יום.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

מוצגים בתיק, להשמדה.

ניתן היום, כ"ד תמוז תשפ"ה, 20 יולי 2025, במעמד הצדדים.